

noget større Hensyn til Drægtigheden, end de almindelige Regler tage, anser Flertallet af Hensyn til, at det vil være baade ønskeligere og retfærdigere til begge Sider, Ministeren for at være bemyndiget dertil efter det sidste Punktum i det 2det Stykke af § 33. Forslaget under Nr. 28 til § 33 er af samme Art som et andet nævnt Forslag. Man betragter det kun som, at man dermed udelader nogle Ord, som ikke ere fornødne. — Under Nr. 29 har man stillet et Forslag til § 35 om at forandre 3 Kr. til Cimaalspenge til 2 a 3 Kr. efter Ministerens Bestemmelse. Det er nemlig Udvalget bekendt, at der gives Lodsferier, som frygte noget for, at det ikke vil være rigtig at forhøje de nuværende Cimaalspenge for det paagjældende Sted, at det vil støde vedkommende Skibsførere, og at derfor den Løttelse, som Skibsførere kunde have, kunde blive fastsat til 2 Kr. istedetfor 3, hvilket i Virkeligheden bliver i Lodsferiets Interesse. Vi ønske derfor Ministeren bemyndiget til at tage 2 a 3 Kr., efter nærmere Overvejelser og Forhandlinger med Lodsferiet. Vi ere overbeviste om, at Administrationen i saadanne Forhold vil lade sig bestemme af, hvad der i saa Henseende maatte skjønnes at være overensstemmende med de lokale Sagtyndiges egne Vnnsker. Nr. 30 til § 40 gaar ud paa at tage i de angivne Tilfælde Bevisbyrden, i alt Fald i stringent Forstand, som Lovforslaget antyder, fra Lodsferne. Ellers er der ikke noget Nærmere derved at bemærke. — Nr. 31 til § 44 er en Redaktionsændring. — Nr. 32 er forstaaelig uden min nærmere Fortllaring. Naar de Herrer tage Lovforslaget for sig, ville De kunne se, at det er et lille Forslag af Ministeren, som gaar ud paa, at Procentafgiften til en Pensionsskaffe skal, dog kun med Ministerens Samtykke, kunne forhøjes eller nedsættes, naar der i paagjældende Lodsferier er Stemning derfor. Jeg betragter det som en nyttig Ændring og som en selvstændig Sag. Med Hensyn til denne Paragraf har man ibrigt ment, at samtlige Bestemmelser i Paragrafens 1ste, 2det og 3die Stykke blive at henføre til Paragrafens sidste Stykke, og da Bestemmelserne, som deri indholdtes, kun angik den foregaaende Del af Paragrafen, ville de nærmere blive at udtrykke ved Forslaget under § 33, hvor det nævnes, at de 3 Sundlodsferier ere undtagne. Derimod har man saa som 5te Stykke foreslaaet indført under Nr. 34 til bemeldte § 44 det Stykke af § 45, som ellers senere er forflyttet over til Lønningsloven. Det Stykke, som bliver at vedde her fra Loven om Lodsvesenet, faar sin Plads der, saa at den Linie, som er udsiemt, nemlig anden Linie af første Stykke af § 44, paa denne Maade bliver gjort overlødig. Ogsaa Forslaget Nr. 34 har ikke noget Nyt ved sig. Som de Herrer ville se, stemmer Indholdet ganske med det sidste Stykke af § 45. — Forslaget under Nr. 35, at næstsidste Stykke bliver sidste Stykke, er allerede antydet af mig ved at nævne sidste Stykke som hørende til

de 3 første Stykker i Paragrafen. Derefter komme Sundlodsferierne til at staa for sig selv med den Bestemmelse, der er antydet om Forbølingen af Lønningerne. — At §§ 45 og 46 skulde udgaa, hvilket er foreslaaet i Forslagene 36 og 37, er udsærligt behandlet i Betænkningen, og derfor skal jeg ikke komme nærmere tilbage dertil. — Det Samme er Tilfældet, hvad Forslaget om Priskepengenes Ophør jensef den 1ste Januar 1881 angaar, nemlig Forslaget Nr. 38 med dertil hørende 39, 40 og 41, i hvilke §§ 49, 50 og 51 foreslaas at udgaa; de ere ogsaa omtalte i Betænkningen, og jeg maa henvise dertil. — Forslaget under Nr. 42 er væsentligt en Redaktionsændring, men dog ogsaa forsaavidt en Realitetsændring; naar erede Medlemmer sammenligne det med Betænkningen, ville de strax se, hvorpaa det gaar ud. — Forslaget under Nr. 43 til § 53 er en nødvendiggjort Ændring i Anledning af Forslaget om at flytte § 45 over til Lønningsloven. Derimod er sidste Punktum af første Stykke, som er foreslaaet sammesteds om at tilføje sidste Punktum en Bestemmelse angaaende Lodsvesenet ved Frederikshavn og Hirtsholmen, begrundet i Betænkningen derhen, at, da man ikke kan vente at faae disse Lodsferier hævede, medmindre man lader det foreslaaede Tillæg blive hos de fungerende Lodsfer, uden at noget Beløb deraf overgaar til Pensionen, har man troet at burde foreslaa den Bestemmelse, hvorefter Pensionisten kan faae et Beløb af Statskassen svarende til Halvdelen af det Uderskud, der er foreslaaet bevilget i Bestemmelserne paa Lønningsloven. At andet Stykke udgaaar og tredje Stykke ændres, er en ligefrem Følge af de øvrige Bestemmelser, og jeg skal ikke opholde mig videre derved. — Forslaget under Nr. 44 er et Ændringsforslag til § 54. — Forslaget under Nr. 45 er en Bestemmelse om Pensionering af Bogholderen ved Sundlodsferierne og hans Enke, forsaavidt han maatte være en af Lodsferiets Lodsfer eller i andet Fald hans Mangel paa Pensionsberettigelse, med mindre Lodsferiet giver sit Samtykke, naar han er Udenforstaaende; det Sidste gjælder baade ham og hans Enke. Dette staaer i Forbindelse med et af mig tidligere omtalt Forslag, at dertil egnede Lodsfer skulde have fortrinnsvis Udgang til Bogholderposten. — Naar der er foreslaaet under Nr. 46 til § 54 at indstyre Ordene „saavel som for Nyord's Lodsferis“, saa er Hensigten dermed at fastholde, at Lodsgaardmændene paa Nyord, der have faaet Aflysning af Statskassen for deres Lodsferi, fremdeles ikke have Udgang til Andel i Pension paa Nyord. — Forslaget under Nr. 47 til § 56 er ligeledes en Redaktionsændring. — Forslaget under Nr. 48 til samme Paragraf gaar ud paa, at Regnskabet over Pensionsskassens Indtægter og Udgifter affattes samtidig med de enkelte Lodsferiers Regnskaber og revideres i Forening med disse. Dette er, saavidt mig bekendt, nu Brug, men det maa anses for saameget mere ønskeligt,